

Jaroslavl 7.9.2011

Saavuin viikko takaperin Jaroslavlisiin, samaan aikaan jolloin sen asukkaita kohtasi suurimittainen menetys. Keskiviikkona 7.9. nousukiidossa ollut HC Lokomotivia kauden avauspeliin Minskiin kuljettanut charter-lentokone tuhoutui. Turmassa kuoli 14 HC Lokomotivin omaa kasvattia. Kaikkiaan menehtyneiden lukumäärä nousi 45 henkeen. Kaupunkilaisten suru tuntui ja näkyi katukuvassa. Vakava suuronnettomuus oli keskustelunaihe ihmisten huulilla jatkuvasti.

Tiedonvälitys on Venäjällä hämmästyttävän nopeaa. Tässä maassa jossa huhut ja kuulopuheet ovat olleet aina voimassaan ja ihmeellisellä tavalla pitäneet jopa 100% paikkansa babushkaradio (mum-muradio) pelitti tässä asiassa ylivoimaisesti nopeimmalla tavalla. Olin menossa klo 17 aikaan johdinautolla Jaroslavlilin rautatieasemalle. Kuulin pysäkillä jotain puhetta lento-onnettomuudesta, kaikki taivastelivat sattunutta. En saanut jutuista selvää, liikenteen melu haittasi minua. Johdinautossa puhuttiin jo onnettomuudesta ja puheensorina kävi kovempaan ja sain tietää onnettomuudesta vajaa tunti sen tapahtumasta. Nopeampaa tietokanavaa ei voi olla kuin babushkavastaanotin. Tämä on fakta ja asiasta ei kannata väitellä.

Jaroslavlissa ja sen läänissä oli kolmen vuorokauden virallinen suruaika 9-11.9. Liput olivat puolitangossa tai niissä oli mustat surunauhat. Monissa henkilöautoissa kojelaudalla oli HC Lokomotivin fanituotteita ja niiden päälle vinosti vedetty musta surunauha kertomassa koruttomasti suuresta surusta. Eräs yrittäjä painatti surutarroja joita jaettiin satunnaisesti kauppaliikkeissä, niitä jonotettiin jopa 2-4 tuntia. Konsertit peruttiin, ravintolat ja kahvilat sulki tavallista aikaisemmin ja sana Loko esiintyi kaikkialla. Kadun varsiin ilmestyi suurikokoisia julisteita joissa oli Lokomotivin tunnus mustaharmaana ja sanat ”Muistamme. Rakastamme. Suremme.” Sosiaalisessa mediassa käydään vilkasta keskustelua miten joukkuetta muistetaan. Lähes yksimielisesti ollaan päätyvässä muistomerkkiin kansalaiskeräyksenä. Monet haluavat sillä korostaa joukkueen olleen sekä kuuluneen kaupunkilaisille eikä ns. virallisille tahoille. Tuntui surulliselta nähdä kuinka nuoret, ikäihmiset ja miehet ja naiset olivat vahvasti samaistuneita joukkueeseen ja ainakin hetkellisesti osa heistä olisi ollut poissa ja aivan jossain muualla, aivan selvästi he etsivät tietä ja ehkä uutta alkua itselleen.

Teollistunut Jaroslavl

Kohdekaupunki sijaitsee 250 km koilliseen Moskovasta. Jaroslavlissa on 610 000 asukasta se on Keski-Venäjän kolmanneksi suurin kaupunki ja merkittävä teollisuuskaupunki. Iältään kaupunki on vanha, sen on perustanut Jaroslav Mudryi vuonna 1010 Volga ja Kotorosl-jokin yhtymäkohtaan. Kesäaikana jokiliikenne Volgalla on vilkasta ja se on tärkeä kuljetusreitti. Suurimmat teolliskeskittymät ovat Slavneftin öljynjalostamo, Venäjän rautateiden veturi- ja vaunukorjaamo, telakka, diesel- ja moottori-, maali-, rengas-, lääketehdas. Lisäksi kaupungissa on kangas- ja elintarviketeollisuutta. Kaupungissa on teknillinen yliopisto ja lääketieteen akatemia. Kemianteollisuus sai täällä varsinaisen lähtölaukauksen 1932 jolloin ensikertaa rengasteollisuudessa käytettiin synteettistä kautsua renkaiden valmistuksessa. Tähän keksintöön liittyy työmatkani tänne Volgalle.

Jukka Kim

Suomi-Venäjä-Seuran Porin osaston varapuheenjohtaja